

Pacific Herald.

No. 40.

Parkland Wash. 5. Oct. 1896

6te Aarg.

Kristus-Troen.

[Chr. Richardt.]

Tro, som overvinder alt!
Gæste i Verden vide,
Der kan tryste dem, som lide,
Der kan styrke dem, som fride,
Der kan rejse dem, som faldt, —
Straal som i de gamle Dage,
Da det Verdenskampen gjaldt!
Vis Dig mægtig i de svage!

Mellem Alde gif Du Gud,
Sugbt i Ringhed som din Mester,
Haaner af al Verdens Prester,
Dødsens Barn ved Nomus Fester —
Mægtes' dog at holde ud:
Slutte Løgnens Offerter,
Reise for en hellig Gud
Tempelhvælv i Hedning-Hjerter!

Der er Alve nok endnu,
Som mod Hjorden vite Tænder!
Der er nok af løse Benner,
Som ved sorte Anstrig render,
Svævende i Sind og Hu, —
O, men Hyrden er der samme,
Og den samme er og Du!
Ei Du vorde vil til Skamme!

Der er nok af Slangens Kuld,
Som i Sjælens Dyd har Leie,
Som vil slime vore Bæse,
Næve os vori bedste Gie
Og forgifte Hjertets Muld, —
Dog er Herren Slangens Mester,
Bægger os med Skjold af Guld,
Svor hans Mand et Hjerre gjeester!

— Sjernelys fra Vestegnen!
Straal igjennem Tidens Taage,
Nam de matte Dindlaage,
Bring os alle til at vaage,
Og de tvivlende bestjæm!
Lys os ind til Naadestolen,
Led til Golgatha os frem,
Og bedud os Paastofolen.

Kristi Retfærdigheds Klædning.

Bibelen fortæller os om en Kvædning, som alle Syndere burde iføre sig. Det er Kristi Retfærdighed, som han har forberedt for os ved sit Liv, Lidelse og Død, og som alene kan blive et Dække for vore Synder.

Vi er Syndere, og alt hvad vi kan gøre for at frelse os selv, eller gøre os selv bedre, er just som at klædes i slidne Pjalter. Saadanne Pjalter vil aldrig kunne tjene istedetfor anstændig Beklædning.

Om vi vilde forsøge gennem vort hele Liv at gøre os selv værdige til at bestaa for Gud, vi kunde aldrig gøre det. Vi maa komme til ham, som den forlorne Søn kom til sin Fader. Han kom just som han var.

Han standfede ikke for at gøre sig selv bedre, eller for at lappe sine Klæder; han kunde ikke gøre det, han vidste at det vilde være forgæves. Han kom

som han var og fortalte sin Fader, at han var ikke værdig til at komme. Og da hørte Faderen at det bedste Klædebon skulde bringes for ham til at iføres.

Det er hvad Gud gjør. Derfor du kommer til ham som en fattig Synder, som ikke har en passende Klædning at møde frem for Gud i vil han beklæde dig med Kristi skjønne Retfærdigheds Klædning, saa du kan udraabe med Glæde: "Jeg vil glæde mig storlig i Herren, min Sjæl skal fryde sig i min Gud; thi han iførte mig Salighedens Klædebon, han klædte mig med Retfærdigheds Klæde, Ef. 61, 10. I Evangeliet tilbydes dig disse Salighedens Klæder, thi Evangeliet bringer Kristus og hans Retfærdighed til dig. Samme Dieblit som du annammer Evangeliet, bliver du beklædt med Kristi Retfærdigheds Klædebon og bliver et lykkeligt Guds Barn.

En fattig fort Slave i Vest Indien, som havde levet et meget syndigt Liv og fælte sig selv en fortabt og ødelagt Synder, hørte en Aften en Prædiken, i hvilken Kristus var frem stillet som Synderes Frelser. Ved Guds Naade annammede han Frelseren i en sand Tro og fandt Fred.

Hans Herre hørte samme Prædiken; men efter som han havde levet i det ydre saaledes som Menneker anser for et godt moralist Bevnet, forkastede hans hoffærdige Hjerter Kristi fyldestgjørende Gjerning, og forsøgte at frelse sig selv. Han vedblev dermed for omtrent en Maaned og den fattige Forfører blev mere elendig, da bestemte han sig til at have en Samtale med den lykkelige Slave og følgende Samtale fandt Sted:

"Sam, du er lykkelig!"

"Yes massa, I be," sagde han, og hans Ansigt lyste af Glæde.

"Well, Sam," sagde Herren, "jeg er kontmen hid denne Morgen for at finde ud, hvad det er, som gjør dig saa lykkelig. Du ved, Sam, jeg hørte den samme Prædiken, som hvilken du snakker saameget, og af hvilken du, varet du tidligere var en saadan slem Knekt, er holdt saamegen Fred og Lykkelig, mens jeg, som altid har været, hvad Verden kalder en god Mand, har vandret hele Tiden i Mørke og Sorg, og det synes mig at det blir bare værre. Det er en stor Hemmelighed, Sam, jeg kan ikke forstaa det."

"Oh, massa" sagde den fattige Slave, "det er ikke i ringeste Grad en Hemmelighed for mig, just se den lunde Aarsag; Sam var en saadan slem Knekt og gif i en slidten slem Klædning; da Gud kaldte ham, vidste han at han var ikke stillet til at møde frem for

Gud, derfor kastede han den strag bort og da iførte Gud ham Kristi Retfærdigheds Klædning, og da, naturligvis, naar Sam sit denne paa, kunde han ikke hjælpe for at blive glad og fuld af Fred.

Men "massa" har paa, hvad han tænker er en virkelig god Klædning og han liker ikke at kaste den væk, for han tænkte, at naar den blev pyntet lidt paa, var den god nok til at fremstaa med for Gud. Saa, naar han ser en slidten Klæde siger han: "Oh," denne vil jeg vaske af, og naar han ser et Hul, siger han: "Oh," jeg vil lappe dette! og saa gaar han videre og forsøger at gjøre sin gamle Klædning god nok; men det vil aldrig nytte noget, for Gud vil ikke annamme massa i de gamle Klæder, omendstjont han lapper og pudser nok saameget paa dem. Men derfor "massa" vil bare kaste væk den Klædning og lade Gud iføre ham Kristi Retfærdigheds Klædning, da kan "massa" fremstille sig for Gud og behøver ikke at frygte, men være lykkelig ligesom fattige, slemme Sam."

Slaven standfede og saa paa sin Mester, som for at se hvilken Virkning hans fremodige Tale havde haft. Et Smil bredte sig over Mesteren. Du har Ret, Sam, udrød han, mens han greb Slavens forte, grove Haand. "Jeg har prøvet at sætte min gamle Klædning istand; men Gud værre lobet, nu er jeg færdig med den. Jeg vil have Kristi Retfærdigheds Klædning paa, saa vel som du, og jeg ser at dette vil bringe mig Fred og Glæde.

Gud velsigne dig, Sam; du har lært mig en kostelig Sandhed."

"Luth. Pioneer," ved T. L.

Sjælens Anker.

"Sjælens trygge og faste Anker" er Haabet, som de troende eier i de Tristelser og Farer, for hvilke de i Verden er udsatte. Der er Billedet af et Skib, som fastes op og ned paa Havets Bølger, men som under Stormen med et fast Anker er fæstet ved en god Grund, hvorved det betrygges mod ikke at drive bort med farlige Klipper. Salighedens Haab er nødvendigt, ikke blot i Modgang og Afsvælgelse, men ogsaa i Medgangens Dage, at vore Hjerter ei skal fængses til Jorden, men altid tragte efter det, som er ovenfor. Men isærdeleshed under Tider af svær Modgang og Trængsel, eller uddrivende Tristelser og Ansægtelser, skal vi erfare, hvor vigtigt Salighedens Haab er, da kun dette kan forjøde og lindre de bitterste Lidelser. Naar det blir rigtig

mørkt og utaaleligt, og vi enten kommer dertil, at vi slipper al Tanke paa noget bedre i denne Verden og vender vore Bine op til Gud og hans Himmel, til den Hvile, som staar tilbage for de kristne, da kan ikke blot alting overvindes, men endog forvandles til en forøget Salighedstrøst, saa at vi med David siger:

"Hvorfor nedbøier du dig, min Sjæl? Hvorfor bruser du over mig? Vi efter Gud!" Du skal jo snart se Gud i de levendes Land; da er det jo ligegyldig, hvorledes du har haft det her.

Salighedens Haab skal ogsaa oplibe os til at tragte efter Helliggjørelse, at holde ud i Sjælets Dødselse, som Apostelen Johannes siger: "Hver, som har dette Haab" — nemlig at han skal faa se Gud som han er — "renser sig selv, ligesom han er ren."

Kortelig: Som allerede sagt, udgjør Salighedens Haab Styrken i hele vor Kristendom. Den, som ikke vist og fast tror paa Guds Bestaaelse og en evig Salighed, kan ikke holde ud hverken i Gjøreren eller Liden for Kristi Skyld; hvorfor ogsaa Apostelen kalder Saliggjorelsens Haab en Hjelme, hvilket Baaben gjør Krigeren driftigere til at bryde sig frem i Striden. Det er derfor meget vigtig, at kristne er vel bedæbnede med Salighedens Haab.

"Men det Haab, som sees, er ikke Haab; thi hvorledes skulde nogen haabe det, som han ser?"

Er det endnu i Haabet, vi har var Salighed, da kan den jo ikke allerede være synlig eller følelig i vore Hjerter; da maa vi betænke, at det, som vi nu eier i Haabet, skal være dybt forborgent for alle vore Sanser. Saaledes at vi er under Guds højeste Naade, er hans Bøen og Arvinger, hvilke i Evighed skal bestaa i hans Herlighed. Thi det er umuligt, som Apostelen siger, at "haabe det, man ser". Haab og Seer er aldeles modfattede Begreber. De troende har vist modtaget et Pant og en Forsmag paa deres Salighed, men juster endnu under Lyngden af den medfødt Jordærvæls og al Tidens Møjsommelighed. Om de allerede havde en følelig Nydelse af sin Salighed, saa var Troen ikke længere "en Bestandighed i det, som haabes, en fast Overbevisning om det, som ikke sees". Grundregelen for de troendes Liv bliver derfor, hvad der siges i 2 Kor. 5, 7: Vi vandrer i Tro, ikke i Bestuelse.

Guds Børns højeste og daglige Dødselse bliver, ikke at dømmes efter, hvad de ser og føler, men kun efter, hvad den store Gud har sagt, ja fuldt og fast beslattede sig til at taale og fordrage, at

Gud og al Salighed er skjult for Fjælsken og Dinene, men vidende, at det dog er ligesaa vist og sandt, som om de saa ham og al hans Raade, ja som var de allerede i Himmelen".

De, som er "frelste i Haabet", er alt-
saa ikke de kolde, døde, uomvendte Men-
nesker, ei heller de religiøse og paavir-
kede, ei heller de, der ved egen Fortje-
neste "haaber" paa Frelse, men kun de
der er gjenløbte til et "levende Haab",
der er blevene "en ny Skabning i Jesus
Kristus". Disse eier dette salige Haab,
der er grundfæstet ved den Forsoning,
som Verdens Frelser vandt paa Gol-
gatha, og som er saa sikkert og vist som
Herren selv.

Salig er den, som eier dette Haab!
(K. Tid.)

Ordination.

Tirsdag Aften den 8de September
ordineredes i La Crosse, Wis., Kandi-
dat John Hendricks til det hellige Præ-
dikeembede. Ordinationen udførtes af
Past. A. R. Sagen ifølge Fuldmagt fra
Distriktets Formand. Hans Tekst var
2 Tim. 1, 6-8, hvoraf han greit og
indtrængende fremholdt for Ordinan-
den Betydning af at lægge Bind paa Krafts,
Kjærligheds og Sindigheds Aand.
Pastorerne A. C. S. Hjermstad og E.
D. Wit deltog i Handlingen. Den
sidstnævnte indledede den hellige Hand-
ling og oplæste det af Ordinan-
den selv optegnede Brevbrev, som lyder saa-
ledes:

John Hendricks er født den 10de
September 1867 i Trondhjem, Norge,
af Forældrene Hendrik Hendriksen, og
Kari Hendriksen (født Halvorsen). Be-
søgte Realstolen i Trondhjem indtil sin
Konfirmation 1882. Det følgende Aar
udvandrede han til Amerika; efter sin
Ankomst til Amerika besøgte han en Tid
en Forretningskole, hvorefter han blev
ansat som Bogholder i Statens Tjeneste,
men maatte paa Grund af Sygelighed
forlade denne Stilling. Besøgte saa
the Normal School i Dystosh og Skole-
lærer-Seminariet i Wittenberg, Wis.,
samt St. Ansgar Seminary and In-
stitute, St. Ansgar, Iowa, hvorfra han
dimiteredes Sommeren 1891. Virkede
derpaa en Tid som Lærer, indtil han i
September 1893 blev optagen som Stu-
dent ved Luther-Seminar, Robbinsdale,
Minn., og ved den fra 26de Mai til
19de Juni dette Aar afholdte Embeds-
Examen blev funden dygtig til at over-
tage det hellige Prædikeembede.

Han har modtaget Wald fra Menig-
heder i Holton og Big Rapids, Mich.,
og er sig ikke bevidst at have brugt noget
af Gud forbudt Middel for at komme i
Embedet.

Naar Ordmanden idag ser tilbage
paa sit founede Liv, saa har han al
Grund til at gøre Selvforsikring om
sine: "Min Sjæl, lov Herren, og glem
ikke alle hans Bølgjæringer" (Saln.
103, 2). Og lidet han fremstiller sig til
Ordination, saa er det med Frygt og
Bæven og alene i Tillid til Herren, som
saa naadig har hjulpet ham hidindtil,
og til hans Ord, som siger, at han vil
være med sine Tjenere alle Dage indtil
Verdens Ende; og med det Haab at
Herren vil udvise ham med Visdom,
Aarmodighed og sand Fjer i at for-
lynde det glade Budskab til sin egen og
andre Sjæles Frelse og Salighed vover
han at indtræde i det hellige Prædike-
embede.

Men næst Herrens mange Bølgjer-

ninger mod ham, erindrer han ogsaa
idag med inderlig Taknemmelighed sine
kjære Lærere ved Luther-Seminar for
al den Kjærlighed og Overbærenhed,
de har bevist mod ham, ligesom han og
saa erindrer alle dem, som har gaaet
ham bi med Hjælp og Raad under hans
Studietid.

Han begjærer denne Menigheds og
alle troendes Forbøn.

Herren velsigne den nye Arbejder og
hans Virke til mange dyrefulde Sjæles
Salighed! E. S. R.

En kristelig Moder og Opdrager- inde.

Den Moder, som fødte vor arme
reisende (Schubert) var et Kjærlighe-
dens, Ydmyghedens og stille Gud hen-
giveness Billede, saa der neppe har
været nogen anden saadan Kone set af
denne reisende paa alle hans Pilgrims-
vandring. Det var en Kjærlighed,
der ikke brugte mange Ord, men altid
kun jagde i hendes Hjerte: "Herre
Jesus! Jeg, din stakkels Tjenestevinde,
vil ganske være din; her er jeg, led mig
ganske efter dit Velbehag." For denne
stille Sjæl syntes alt det, som ligner
Brede, Had, ja al heftig Avillie, at
være ganske fremmed og umuligt, og
Redskriveren af disse Linier har aldrig
hørt et haardt Ord gaa over hendes
Læber; naar Faberen, i hvis Natur der
laa et stærkt Anlæg til heftig udbrudende
Udtryk, undertiden af menneskelig
Svaghed mod hende udtalte et heftigt
Ord, saa taug hun stille som et Lam og
lukkede ikke sin Mund op; hun trættes
aldrig med Tjenerne eller Arbejderne,
men med mildt Alvor foreholdt hun dem,
hvad Uret var; hun sædte aldrig nogen
haard Dom over noget frabærende
Menneske og kunde heller aldrig hos
andre lide den saadan Betsammelse. Og
alligevel har vel kun sjelden nogen an-
den Kone fundet saa megen villig Un-
derkastelse og Dydighed, saa megen Væ-
rtygt og Kjærlighed, som hun fandt
blandt alle sine Omgivelser. Mange
roa Tjenerne blev under hendes hus-
holdning ganske snart venlige og gode
og grebte af den Gudsrygtens, Flibens
og Ordenens Aand, som udgik fra denne
Husmoder. Vor kjære Herre har blandt
sine Mennesker undertiden beredt sig
Kor, ved hvilke han kun vil gøre vel
og velsigne, men ikke straffe; et saadant
Kjærligheds og Velsignelsens Kor
var denne Moder. Selv var hun ei
istand til paa sædvanlig Maade at
straffe os Børn, men dette Straffem-
bede udvovede vor Faber paa en estertyl-
lig Maade; Moder derimod blev kun
bedrøvet og indadvendt i sig selv ved
vore gamle Stræger, og naar vi Børn
mærkede dette, gjorde det os mere ondt
end vor Faders Tugt og Straf; thi vi
havde hende saa kjær. Men da vi Børn
vare blevene større og havde været fra de
almindelige Straffe, udtalte Moder
indledning af begaaede Fejlstrin et eller
andet Ord af saa estertylkelig, dybt
indtrængende Art, at Fædretallet deraf
nadnu staa fast, medens disse gamle
Børn allerede vandre om med graat
Hjerte; eller ogsaa saa hun paa os med
et Blik, hvorefter saa en Afsigt, der
som en tro Vægter gik efter os paa alle
vore Veie; og ligesom med en stærk Arm
holdt os til begge Sider fra at vandre.

Redskriveren af disse Mindebeskrivelser
kan endnu gjenkalde i sin Erindring et
saadant Blik, der har bestjæmmet ham

dybere og endog i dette Dieblit bestjæm-
mer ham dybere og mere inderligt end
alt, hvad der nogenstinde i Menneskenes
Dine har gjort ham stamuldt og ydmyg.
Og hvad var det da, der gav disse Dine
en saadan Kraft? — Det, som, uden at
hun maatte selv vidste det, jaaledes
bragte andre til at slamme sig, var den
ensfoldige Renheds Aand, som Gud i en
sjelden Grad havde givet denne Sjæl,
og som talte ud af hendes Dine; og hin
omtalte Kraft, der ligesom en Vægters
Arm omfattede Børnene og ledede dem
paa deres Veie, det var Kraften af
hendes brændende Bønner og alvorlige
Forbønner hos Gud for disse sine Børn.

Talt saa lidet og udrettet saa meget,
som vor reisendes Moder, har vi nok
kunnsaa Koner. I hendes yngre Aar,
da Faberen kun havde meget tarvelige
Indkomster og derhos en sur Bestilling,
som Diaconus og Skolelærer, saaes hun
ofte at sidde ved den natlige Lampe, —
estertat de søg Børn og den udmatte
Faber allerede forlængt vare faldne i
Søvn, — for ved sine Hænders Arbejde
at erhverve det, der om Dagen skulde
vedertvæge og belæde disse syv. Hendes
egen hjæreste Vedertvægelse under Ar-
bejdet var de Lovsange, som hun med
blid Stemme sang sin Herre, og disse
Lovsange var ogsaa, fornemmelig i
Morgen- og Aften timerne, naar hun
sad ved Arbejdsbordet med sine tidligt
til Fædret vante Døtre, næsten hendes
eneste Underholdning. Naar da en
saadan Sang var tilende, taug hun
sjælden stille en lang Stund; thi hendes
Hjerte og hendes Tanker var og for-
blev allerhelst hos ham, der var hendes
Livs Trøst og Lyk og hendes Del og
Lod. Derfor laa der en saadan Vel-
signelse udbredt over alt, hvad hendes
flittige Hænder udrettede, thi alt sam-
men stede under Bøn og i Tro; Guds
og Menneskers Velbehag dvælede gjerne
ved Synet af den Fred, den Orden og
mønsterværdige Renlighed, der overalt
i Huset fandt Sted.

Baade under hendes tidligere Armod
og under hendes efterfølgende taafelige
gode Bestand var hun en Moder for de
arme og forladte; hverken Fattigdom
eller Rigdom kunde hindre hende i at
være velgjørende mod enhver. Da hun
i sine sidste Leveaar var bleven Enke,
forblev hun næsten uden Afslægt i Bøn.
(Næst den hellige Skrift og Aflyngelsen
af sine Dindlingspsalmer bestjæftigede
hun sig til sidst fornemmelig med Læs-
ning i "Thomas a Kempis".) Hun
døde af en Slags Brynstattersot, der
oftere er forenet med stor Vængstelse og
Frygt, men denne Sjæl syntes ikke at
kunne føle, hvad Angest og Vangst er;
indtu sit sidste Dieblit forblev hun glad
i Hjerte og Miner; hendes sidste Ord
var et Udtryk af sin Kjærlighed til Gud
og til hendes kjære. Ved hendes Død
saar vi som i hendes Liv bevidnede alle,
der havde kendt hende, at denne Kone
ingen Aand havde i den hele Verden;
thi hun havde aldrig kunnet gøre nogen
ondt eller fornærmet nogen.

Min Læser, alt det har jeg fortalt
dig efter bedste Vidende med samvittig-
hedsfuld Sandhed, som ser Guds Naadig-
hed og hører haade dig og mig. Hvis
du kunde saa høre af andre om denne
Magsdelene Sophie S., da vilde de
kunne fortælle dig, at jeg slet ikke har
overdrivet noget. Men hvem var det
nu, som i saa høj en Grad havde givet
denne stakkels Adamsdatter, der efter sin
medfødte Natur i Guds Dine ligesaa
lidt var ret og alafelig, som jeg og du,

— dette i vore Dage saa sjældne Johan-
nessind, fuldt af Kjærlighed, Ydmyg-
hed og Renhed? Saavidt jeg kan for-
staa, var det hendes Trofast og bestan-
dige Bliven for Herrens Ansigt, som
bidrog hertil. Thi saavidt dette staa-
til Menneskers Kræfter og kan blive
sagt om Mennesker, var denne Sjæl tro
saavel i det mindste som i det største, og
der Naad, som ingen sender uden den,
der har gaaet det, vil med Hensyn til
hende lyde "tro". I de fromme For-
ældres Hus og senerehen under hele
hendes Liv havde hun troligen bevaret
sin Daabspagt og det Løfte, hun havde
givet sin Herre, da hun for første Gang
havde nærmet sig hans Alter; hun
havde under hele sit Liv beblevet at
være et saadant uskyldigt elskende Barn,
som ogsaa vi maa blive, naar vi vil
indgaa i Guds Rige. Hun var ikke saa
reiselysten som hendes Søvn, der endelig
vilde vide, hvad der var bag de blaa
Bjerger, og fra sin Ungdom af var mere
nygjerrig med Hensyn til det onde end
begjærlig efter det gode, men hun blev i
bestandig Bøn baade i Guds og hendes
Forældres Hus, og hun holdt fast paa,
hvad hun havde, og naar Slangen til-
fød hende noget nyt og noget andet
glimrende, saa sagde hun: "Jeg vil
ikke."

"Se jeg kommer snart!"

[Aab. 22, 20.]

"Ja, jeg kommer snart." Til Trods
for Menneskers Bantro, til Trods for
det "Fred, Fred," der prædikes af Ver-
den, og til Trods for det almindelige
Raab: "Hvad bliver der af Forjættel-
sen om hans Tilkomst? Thi fra den
Dag Fædrene ere henfødte, forblive alle
Ting saaledes som fra Skabningens Be-
gynnelsen," til Trods for alt dette er det
ikke blot sikkert, at Herren vil komme
igen, men endog saa at hans Gjenkomst
er nær for Døren. Dersom han for
1800 Aar siden kunde bruge Ordet
"snart," hvor meget mere maa det da
ikke kunde bruges den Dag i Dag.
Evangeliske kristne over hele Verden er
ved at vaagne til Bevidstheden om, at
Herrens Gjenkomst er nær. Politiske
Begivenheder bebuder den. Opsyldte
Profetier angiver den. Alvorlige kristne,
som forbyder sig i Skriftens Profetier,
er overtydede om, at vi lever i de sidste
Tider, og selv om det er ligesaa selv-
raadigt som umuligt at angive Dag og
Time, saa kan vi dog med fuld For-
trofasthed opløste vore Hoveder og bede,
at den Dag snart maa komme, da de
sidste Skjægger skal bortsligge, og Her-
ren selv komme i Skyen med megen
Macht og Herlighed. Hvor vil dette
Jrab ikke være os oppover al Sorg og
Kor! Er vi bedrøvede? Lad os ikke
sørge, som de, der ikke have Haab. Jesus
kommer snart og vil bringe vore kjære
med sig. Er vort Arbejde tungt? Lad
os ikke trættes, thi Jesus er nær. Er
vi nedbøiede under Dagens Byrde og
Hæde? Lad os opløste vore Hoveder i
hellig Forventning, thi Herren er nær
Døren. Er vi røde af Stands til at he-
svare alle de mange Spørgsmaal, Ver-
den refter til os? Lad os være stille
og hvile i den rodfæstede Overbevis-
ning, at Jon selv snart vil komme og
saa bestandig løse alle de Gaader, som
vi er røde af Stand til at besvare
Hvillen Trøst og Opmuntring! Lad
os ikke afpaa dette hjerte Haab men for-
søge at vandre i det Bys, som det kaster

paa den Bei, Herren selv har ondt os.
"Enhver, der har dette Haab, renser sig
selv, ligesom han er ren."

Banen at overdrive.

En Kvinde kom en Dag efter et Møde
hen til Moody og klagede over, at hun
havde den stemme Bane, at naar hun
fortalte noget, saa pleiede hun altid at
overdrive. Hun havde ofte foresat sig,
at hun vilde ikke gjøre det, men inden
hun vidste af det, saa havde hun atter
gjort sig skyldig i Overdrivelse. Nu
vilde hun gjerne vide, hvorledes hun
skulde besejre denne stemme Bane.

"Det er ganske simpelt," svarede
Moody; "naar De næste Gang har
overdrevet, saa gaa til den Person, som
De har sagt Usandhed til, og bed om
Forladelse, fordi De ikke sagde den fulde
Sandhed."

"Det kan jeg vist ikke," svarede hun,
"thi saa vilde jeg jo blive anset for en
Løgner."

"Ja," svarede Moody, "se deri stikker
det! De vil af med en stem Bane, som
De siger; men den eneste Maade, paa
hvilken dette kan ske, er at bekende, at
det, som De kalder Overdrivelse, i
Virkeligheden er en Synd."

Smastykker.

Et Bidnesbyrd for Kristendommen
fra Japan. I et stort japanesisk Blad
læses følgende: "Vort Fædrelands
fireti Millioner Indvaanere naar idag
paa et høiere fedeligt Trin end tidligere.
Der gives vel nu knapt en eneste Gut
eller Pige i vort hele Land, der hvem
ikke kender om Engifte er bekendt
Vort Begreb om Trofast og Lydig
er renere end tidligere. Og forst
vi efter Grunden til dette store Fremstredt,
saa kan vi ikke komme til andet Resultat,
end at det skyldes Jesu Religionen."

Hvorledes opbygger du dig? Der
gives en Art Kristendom, hvis Styrke
fortrinvis bestaar i at fejre visse Dage,
iagttage visse Former eller Skikke, idet
høieste bringe det til en vis Festslem-
ning. — Man gaar gjerne i Kirken
Søndag, hører en Prædiken, taler om
den, finder den sjoen og opbyggelig,
men bagefter bliver dog alt ved det
samme. Kalder du det Opbyggelse?
Opbyggelse paa den Sandheds Grund,
der skal bevidnes i Livet? — Hør hvad
en meget erfaren Evangelists Prædi-
kant engang svarede en Dame, der var
begeistret over hans Prædiken og ud-
brød: "Sr. Pastor, hvor har De dog
opbygget mig!" — "Ja, det skal vi se i
Ugens Løb," svarede han.

Kristendommen bestaar ikke i Ord,
men i Kraft. B, og S.

En "formulig" General spurgte en-
gang den fortræffelige Past. J. F. Flati-
sch, om man da virkelig kunde vide
noget vist om Tilstanden efter Døden.
Flatisch saa med sine byde Dine alvor-
ligt paa han og spurgte. "Sr. General,
tror De, at De efter Døden ikke mere
skal være General?" — "Ja," svarede
denne. — "Tror De det ogsaa vist?"
spurgte Flatisch paany. "Ja, jeg tviler
slet ikke derpaa," svarede Generalen. —
"Nu," sagde Flatisch, "saa ved De al-
saa noget vist om Tilstanden efter Dø-
den; begynd De kun med dette, som De
med Visshed ved!"

Fra Idaho.

Det var tappert gjort af Tom Watson,
Populisternes Vicepresident-Kandi-
dat, da han forleden i Lincoln, Ne-
braska, negtede at holde politiske Taler
paa Søndag. Frajæet hvad Parti denne
Mand tilhører maa enhver god Borger
give Watson Ære for dette.

Tærstningen er snart over med for
dette Aar, og Hvedesækket fjæres ind
til Genesee og Moscow i tusindvis.
Lørdag var Hvedepreisen 42½ Ct. men
idag er den ned til 37 igjen. Fra en-
kelte Hold meldes, at hveden gif 46 og
endog 51 Bushels per Acre; men hertil
maa bemærkes, at dette er bredre end
den gennemsnitlige Apling her iaar.

Et Læs paa 42,274 Pund Uld sendtes
forleden Dag fra Mountain Home,
Idaho, til Boston, Mass. Den var
læsset paa en 50 Fod lang Jernbane-
vogn, og Fragten alene beløb sig til
\$360.

I Pastor N. J. Bergs Menighed i
Kaltspell, Mont. skal man til at bygge
Kirke. Dens Størrelse skal være 46 ×
26, 14 Fod høi, og Taarnhøj 10 × 10.
En Subskription, som lover baade
Penge og Arbejde, er saa stor at Kirken
ventes at være "inclosed" allerede ihjst.
Den stærke Menighed ønsker Lykke og
Velgørelse med Foretagendet saa Na-
bomenighederne herude. Det vil visse-
lig blive en Glædes Dag for Prest og
Menighed at jales i sit eget Guds-
hus.

Prof. A. E. Egge fra Pullman Col-
lege var herude paa Besøg fra Lørdag
til Tirsdag sidstleden. Da han er den
første norske Professor, som har været
her, og det er saa yderst sjelden nogen
fremmed kommer ned til denne Aftrog,
saa var hans Besøg af dobbelt Interesse.
Professoren liker Klimaet nok saa godt
herude og kunde ikke nok som beundre
den hvide og hvide Barmstof, der mødte
frem paa Kirkegulvet til Katelisation.
Mange af de ældre Settlerne heromkring
kom op, for at hilse paa Professoren, og
ønske ham hjertelig Velkommen herud.
Det at en saa dygtig Mand som Dr.
Egge kommer vestenfelds er et Tidens
Tegn, som vi hilser med Glæde. Pull-
man College har gjort store Fremstredt
i de 3 sidste Aar. Det naar Under-
støttelse baade af Staten og National-
Regjeringen.

Mr. Albert Hauan med Familie er
nylig flyttet herved fra Spokane. Mr.
Hauan er opvoksen i Osten og er kon-
firmeret af Formandshæder. Han har
stor Interesse for Menigheden, og saa-
danne Mand trænger vi. Vi haaber at
den kjære Familie maa befinde sig vel
iblandt os.

Der er nu en Velgørelse af god
Frugt i Genesee. Æbler af næsten
alle Sorter er "out of question," og
Blommer, Pærer og Peaches kan man
kjøbe meget billigt. En Idaho Bærrer,
som sendtes til Udstillingen, veiede 33
Unzer.

Et meget stort "Warehouse," som var
syldt med Hvede fra Gulvet til Tag-
bjælkerne, brændte sammen i Genesee
forleden Dag. Et Guds Under var
det, at de 5 Mand, som arbejdede i og
omkring Bygningen, alle kom uskadede

fort. En Del nye Buggies og Maski-
neri blev aldeles knust, men intet Men-
neskeliv gif tabt. Atter et Bevis paa,
at Menneskenes Hovedhaar er faste, og,
at ikke en Spurb falder til Jorden uden
Gud vil.

Og nu er Harvesten og Tærstningen
forbi. Saa rige og gule vore Bakker
var nogle Uger siden saa fattige og blege
er de nu. Aplingen er i det hele
bra, og Beiret har været saa aldeles
aparte, at den, som vil tænke sig om
kun et Dieblif, maa bringes til at takke
alle gode Gavers Giver. "Folkene
skulle prise dig, o Gud! Folkene skulle
prise dig alle tilhobe. Landet har givet
sin Ørøde; Gud, vor Gud, velsigner os."
Sal. 67, 6—7. Der er vel mange om-
kring i vort Land, som i disse Dage
lægger sine Penge igjen paa Saloon-
Dinken, eller bliver af med dem paa en
Maade, som kun medfører Skam og
fordærvelse. Kun da er vore Penge
ret anvendt, naar vi bruger dem til
vort Legemes Nødtørst og Guds Riges
Fremme. Og under Guds Riges
Fremme henføres ikke blot Kirken og
Skolen hjemme, men ogsaa Missionen
og Samsfundets Lærestalter, som
er aldeles nødvendige, dersom Lærere skal
udgaa og Guds Ords Forlyndelse for
blive hos os. "Gud giver vel ogsaa
de onde Mennesker det daglige Brød,
om end de ikke bede; men vi bede her,
at han vil give os den Forsikring, at vi
maa viselig finde, at det Brød, som vi
sødes med, gives os af Gud, og at vi
maa være Gud taknemmelige for saa
stor en Velgjørelse."

Gamle D. Stuggerud tænker paa i
den nærmeste Fremtid at flytte til Park-
land med sin Familie. Saa nødig vi
ser Stuggerud gaa fra os, saa maa vi
dog lykønske ham, naar vi hører, at
ham skal til et saa vakkert Sted som
Parkland. Skolen, med dens mange
Fordele, vil være til stor Bygge for
Stuggerud paa hans gamle Dage.
Desuden har han en ung Datter, som
for har været ved Skolen. Han vil
savnes her, thi det hører med til det
sældne, at gamle Stuggeruds Plads i
Kirken er tom. M. A. C.

Adspredelse under Børnen.

Det er en underlig, men træffende
Viring af en gammel troende, at man
skulde bære sig ad med Adspredelse un-
der Børnen, som man bærer sig ad med
Hunde, der løber frem og bjaffer, naar
man kommer gaaende paa Gaden: gaa
hurtigt og ligefrem og bryd dig ikke om
dem. Vedbliv at fremstille dig for
Gud i den Tid, Børnen finder Sted;
han vil gjerne fremkalde Udholdenhed i
Døen, jer med Velbehag den der ved
givne Anledning af, at Sjælen trods
alle Hindringer klynger sig fast til ham.

Betalt for Hverold.

I Ostad, Clifford, N. Dak, Mrs B
Nykvist, North Dacrosse, Wis, Past G
D. Bis, North Dacrosse, Wis, hver \$1.
Rev J. V. Blilie, Grandean, S. Dak,
Jacob Blilie, Canton, Minn, Mrs
Knut Thompson, Kindred, N. Dak, Mrs
Ewend Walker, Norman, N. Dak, D. B
Dahlen, Kindred, N. Dak, J. J. Husebye,
Kindred, N. Dak, Mrs Chas Compton,
Kindred, N. Dak, Mrs Margit B

Søndreaf, Horace, N. Dak, Mrs Jacob
Storstad, Horace, N. Dak, hver 50 Ct.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Fra Kvindeforeningen i Postwid
Valley, Wis, Past. E. D. Vil's Kald,
\$10.00

Bidrag til Afbetaling af "P. S. U's.
Gjæld, samlet af Past. B. Harstad.

H. H. Strøm, Hillsboro, N. Dak, \$35,
Andreas Ulland, Ushaltstad, N. Dak, \$15,
Iver Kasing, Ushaltstad, N. Dak, \$10,
Ole N. Ydstie, Hillsboro, N. Dak, \$5, Mrs
O. T. Lee, Hillsboro, N. Dak, \$5, Mrs
D. T. Lee, Hillsboro, N. Dak, \$5, Peter
Peterson, Mayville, N. Dak, \$5, H.
O. Skad, Mayville, N. Dak, \$3.00
Mrs Emma Peterson, Mayville, N. Dak,
Hans Nielsen, Hillsboro, N. Dak, hver
\$1, H. D. Haugen, Cummings N. Dak,
\$5, Past. K. V. Kald. Mrs D. C.
Hauan, Mayville, N. Dak, \$10, Past J.
Ulvik's Kald.

Parkland, Wash, 1. Okt. 1896.

L. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Modtaget fra Minn. Distrikts Kas-
serer til Pacific Distrikts Indremission.
\$50.00. T. C. Sætra, Kass.

Til Skatteydere!

Vi betale Skatten for vore Ben-
ner, som sender os 35 Cents for hver
Lot og en nøiagtig Beskriv-
velse af Lots Blocks og Ab-
dition

Sendes Pengene i Money Orders da
gjør dem betalbare i Tacoma
— ikke Parkland, thi Park-
land er ikke endnu Money Order Office

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Kass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de
Sept. 1896 og slutter den 19de
Dec. Undervisning gives i de Fag,
som høre til Literary, Business, Sci-
entific og Normal Kursus. Enhver
kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og
Piger modtages som Elever, og det
kræves af dem, at de ere villige til at
arbejde med Tid og til at rette sig
efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag
betales \$1.00 om Ugen, for Undervis-
ning i Musik, Shorthand og Type-
writing oetaleshærskilt. Børelse koster
fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten
\$2.00 om Ugen. For Vægttilsyn en
Dollar Terminen.

I Barmstokken aides Undervisning i
Religion og Korst saavel som i de sæd-
vanlige Commonskolefag. Omkostnin-
gerne i denne Afdeling er: Skolepenge
35cts, Børelse 10cts, Kost for Børn
under 12 Aar 41.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen. For Vægttilsyn
1 Doll. Aaret. I Regelen betales for
hele Terminen forstudsvi.

Ansøgninger om Oplagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. D. Grønberg
Parkland Pierce Co. Wash

The Red Front.

Tæstet med et stort Lager af alle de bedste og nyeste og moderne.

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J. Clay Worstedts, Serges og Cassamire og smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaelsler, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for

Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer

til Priser, som er værdt at tjænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner
Hvert Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE

ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer i Tacoma.
St. Paul og Chicago	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	10 50 p. m.
Portland	6 10 a. m.	3 40 p. m.
Portland	11 20 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 16 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (60 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decota	8 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Decota og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampffibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Mandag. 8, 0 a. m.

Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag. 8, 30 p. m.

Mer fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Emnetæuer osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON
A. C. P. A. Portland Ore. on.

A. TINLING
Gen. A. t., 925 Pacific Avenue Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Deoot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Hr. Fængsbruds Blok i Nærheden af Universitetet.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende

Pastor E. Peterfen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Tog, som kommer fra Vesten, kjører med Belt Line Street Car lige til Døren.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9

1118 - PACIFIC AVENUE. - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af Ilte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Skjæder, Kontrakter, m. m.

Room 432 Wash. Block, 111 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instruenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma - - - - - Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
H. C. Quatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger. Kjøber og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampflibss Linier.

Agenter for alt ufulgt N. P. N. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forstudsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald" - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamilere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10, til 3. Lørdag fra Kl. 10, til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. W. Cassar, President.
E. W. Guos, Vice President.
O. P. Selvig, Cashier
J. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dommer E. J. Stiles, E. W. Briggs, J. W. Anderson
G. E. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. Gaion, P. W. Cassar, E. W. Guos, J. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.